

ایرانیان خاطره روز بزرگ و جاودانی آزادسازی خرمشهر را گرمی می‌دارند

همزمان با فرارسیدن سوم خرداد سالروز آزادسازی خرمشهر از دست صدام حسین دیکتاتور مخلوع عراق، مردم و نهادهای مختلف خود را آماده می‌کنند تا این روز بزرگ و جاودان در تاریخ ایران را گرمی بدارند.

همزمان با فرارسیدن سوم خرداد سالروز آزادسازی خرمشهر از دست صدام حسین دیکتاتور مخلوع عراق، مردم و نهادهای مختلف خود را آماده می‌کنند تا این روز بزرگ و جاودان در تاریخ ایران را گرمی بدارند.

سی و چهار روز از جنگ ایران و عراق گذشته بود که خبر اشغال شهری خرم در جنوب غربی کشورمان اشک حسرت را بر چهره ایرانیان جاری کرد و اندوه جدا شدن تکه ای از کشور، قلب هر زن و مرد آزاده ای را از اندوه فشرد.

به گزارش ایرنا، با شروع جنگ اگر چه در هر شهر و روستایی حضور آوارگان جنگی احساس می‌شد اما موج اصلی این آوارگان با سقوط خرمشهر و حضور دختران و پسران نوجوان و جوان در مدارس یا خانه اقوام و آشنایان در شهرها و روستاها حال و هوای جنگ را بیش از هر زمان به سراسر کشور تسری داد.

این حال و هوای جنگی همراه با نگرانی زنان و کودکان و ترس از پیشروی دشمن در شهرها و روستاها، شور و هیجان زیادی در میان پیر و جوان ایجاد کرد و گروه گروه مردان در هر سن و سالی راهی مرزهای کشور شدند تا از وطن آباء و اجدادیشان دفاع کنند و این چیزی بود که دشمن ایران چه آنکه رو در رویمان ایستاده بودند و چه آنکه جنگ و سقوط انقلاب جوان را طراحی کرده بودند، هرگز آن را پیش بینی نمی‌کردند.

اگرچه در کمتر از دو سال یعنی طی 578 روز از اشغال خرمشهر، این شهر به آغوش مام وطن بازگشت اما آثار این جدایی دو ساله نه تنها بر چهره مردمان و شهر باقی مانده بلکه همچنان یاد زنان و مردان و کودکانی که در این جنگ کشته یا مجروح شده اند، قلب هر ایرانی عاشق این خاک را به درد می‌آورد.

اگر چه اشغال تکه ای ارزشمند از ایران و تخریب خانه ها، مغازه ها، مساجد، مدارس مراکز بیمارستانی و ادارات دولتی احساسات ایرانیان را جریحه دار کرد اما آنچه بیش از همه غصه را مهمان دل های آنان کرد، اجساد تکه تکه شده یا بی دست و پا و سر دلاورانی بود که در آخرین مقاومت ها به شهادت رسیده و در گوشه گوشه این شهر رها شده بودند ولی خاطرات آنها دهان به دهان و سینه به سینه به گوش تمامی ایرانیان رسید و تا هم اکنون نیز در دهان به دهان می‌چرخد.

آزاد سازی خرمشهر در روز سوم خرداد 1361 و پس از 578 روز اشغال شاید مهم ترین پیروزی در طول هشت سال دفاع مقدس بود.

خرمشهر تا پیش از سال 1359 که نیروهای صدام حسین وارد آن شهر بندری شوند و با کشتن انسان های مظلوم و بی دفاع، آن را اشغال کنند، سه بار از سوی انگلیسی ها و یا با تحریک و پشتیبانی آنها اشغال شده بود.

بار اول در سال 1837 میلادی یعنی 177 سال پیش علیرضا پاشا حاکم بغداد به تحریک انگلیسی ها خرمشهر را اشغال کرد تا محمدشاه برای رها کردن هرات زیر فشار قرار گیرد. با عقب نشینی نیروهای ایرانی از هرات نیروهای بغداد نیز خرمشهر را تخلیه کردند.

20 سال بعد نیز که نیروهای ایران برای آن که به طور عملی به جهان ثابت کنند که هرات جزئی از قلمرو ایران است وارد این منطقه شدند. انگلستان قوای خود را به جنوب ایران فرستاد و خرمشهر را اشغال کرد تا اینکه سرانجام در مارس 1875 میلادی مطابق با عهدنامه پاریس بین ایران و انگلستان که به ابقای بخشی از خاک ایران (خرمشهر) در قبال واگذاری بخش دیگری از آن (هرات) حکم کرده بود، نیروهای ایران از هرات عقب نشینی کردند و نیروهای انگلستان هم از خرمشهر خارج شدند.

سومین بار در جریان جنگ جهانی دوم قوای انگلستان با این بهانه که حضور شماری کارشناس آلمانی در ایران تهدیدی علیه منافع آنها و مغایر با سیاست بی طرفی ایران است در شهریور 1320 با هجوم به خرمشهر، آن را اشغال کردند تا از این طریق ارتباط متفقین را از خلیج فارس با جبهه روسیه برقرار کنند. این وضعیت تا پایان جنگ جهانی دوم ادامه داشت.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی خرمشهر برای چهارمین بار اشغال شد. این بار نیز نیروهای انگلیسی در تجهیز صدام برای اشغال این شهر بندری ایران در کنار امریکا و سایر قدرت های استعماری نقش اساسی داشتند. اما در این دوران برخلاف دفعات قبل، ایران بدون اعطای امتیاز به طرف مقابل و یا قدرت های استعماری و تنها با اتکا به مردم و اتحاد سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و ارتش جمهوری اسلامی ایران در یک عملیات گسترده و اعجازگونه، دشمن را وادار به عقب نشینی کرد.

آزاد سازی خرمشهر واکنش های گسترده ای در جهان داشت. الکساندر هیگ از سیاستمداران کهنه کار آمریکایی بعد از عملیات بیت المقدس که منجر به آزادسازی خرمشهر شد، با صراحت گفت که از پیروزی های ارتش ایران در مقابل نیروهای صدام حسین نگران است.

رزمندگان اسلام اعم از ارتشی، سپاهی و بسیجی طی 20 ماه رشادت و ایستادگی حماسه ها آفریدند و با آنکه خون چند هزار نفر از مردان و زنان این آب و خاک در گوشه و کنار این شهر بر زمین ریخت اما عاقبت روزهای فراق وجدایی پایان یافت و مردم اقصى نقاط ایران به کوی برزن آمدند تا بار دیگری چون روزهای پیروزی انقلاب غریب شادی را با بانگ الله و اکبر سر دهند.

سوم خرداد نه تنها یادآور آزادی خرمشهر که یادآوری فداکاری ها و ایستادگی های تحسین برانگیز مدافعان این شهر در برابر نیروهای متجاوز است و باید توسط هنرمندان عاشق نام ایران و ایرانی چنان ساخته پرداخته شود که جوانان و نوجوانان امروز ایران هرگز فاصله ای میان خود با جنگاوران و ایثارگران این دفاع مقدس احساس نکنند.

امام خمینی (ره) بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران همان روز یعنی سوم خرداد سال 1361 با انتشار پیامی به مناسبت بیرون راندن دشمنان از خاک ایران اسلامی به ملت بزرگ ایران تبریک گفتند و فرمودند: مبارک باد و هزاران بار مبارک باد بر شما عزیزان و نورچشمان اسلام این فتح و نصر عظیم که با توفیق الهی و ضایعات کم و غنائم بی پایان و هزاران اسیر گمراه و مقتولین و آسیب دیدگان بدبخت که با فریب و فشار صدام تکریتی، این ابرجنایت کار دهر، به تباهی کشیده شده اند، سرافرازانه برای اسلام و میهن عزیز افتخار ابدی به هدیه آوردید. و مبارک باد بر فرماندهان قدرتمند که فرماندهان چنین فداکارانی هستند که ستاره ی درخشنده ی پیروزی های آنان بر تارک تاریخ تا نفخ صور نورافشانی خواهد کرد. و مبارک باد بر ملت عظیم الشان ایران این چنین فرزندان سلحشور و جان برکفی که نام آنان و کشورشان را جاویدان کردند. و مبارک باد بر اسلام بزرگ این متابعانی که در دو جبهه ی جنگ با دشمن باطنی و دشمن ظاهری پیروزمندانه و سرافراز امتحان خویش را دادند و برای اسلام سرافرازی آفریدند...

اینک 32 سال از آن روز افتخارآفرین تاریخ ایران می گذرد. ملت ایران هنوز قدردان چنین رزمندگان و جان برکفان ارتش و سپاه و بسیج هستند. زیرا آنان درسی به متجاوزان دادند که بعد از گذشت دهه ها بزرگترین قدرت های مادی دنیا نیز دیگر تصور طمع به این مرز و بوم را نیز از سر خود بیرون کرده اند.

در حالی که بیش از 65 سال از جنگ جهانی دوم گذشته است بسیاری از کشورهای درگیر این جنگ همچنان با تبعات این جنگ اجتماعی یا فرهنگی مواجه اند، اما هیچ یک از آنان دیگر اثری از ویرانی های این جنگ را بر خود ندارند و این درحالی است که با گذشت بیش از 32 سال از آزاد سازی خرمشهر و بیش از 26 سال از پایان جنگ ایران و عراق آثار اندوهبار این جنگ، از جمله آثار گلوله ها و خمپاره ها بر این شهر قابل مشاهده است و همیشه این سوال در گوشه ذهن هر ایرانی مطرح می شود که آیا شهر آزاد شده طعم شیرین آبادی و خرم شدن را خواهد چشید.

یاد شهیدانی که از شهر و دیار، مادران، همسران و فرزندان خود گذشتند و برای نجات مام وطن و ناموس ایرانی به میادین جنگ رفته و دیدار حضرت دوست ماندن در خاطره تاریخ را بر سایر ارزش های انسانی ترجیح دادند هرگز از یاد و ذهن هر ایرانی پاک نخواهد شد و این رسالت هر فرد را برای حفظ این میراث ارزشمند که بهایی گران برای آن پرداخت شده است را صد چندان خواهد کرد.

فردا ایران و ایرانیان یک بار دیگر خاطره آزادسازی خرمشهر را گرمی می دارند و زنگ مدارس برای این روز بزرگ به صدا درمی آید.